

Črno : belo

vidim črno sonce
tudi trava je črna
črna senca na zidu
črne zagrinjajo prostor
zavese írn

na črnem odru je ostalo
nekaj
belega

najti moram
tisto
belo

VILMA PRIMOŽIČ

Upanje

Nekaj moraš reči —
pa čeprav čisto tiho,
čeprav največjo traparijo.
Nekaj moraš reči —
pa čeprav največjo laž,
najgršo besedo.
Nekaj moraš reči —
tvoj molk me úbija,
tvoj nasmeh mrazi.
Nekaj moraš reči —
potem bo vse pozabljeno

Teško je

Teško je biti človek,
pravi človek med mnogimi ljudmi.
Teško je biti pesnik,
pravi pesnik med vsemi,
ki mislijo, da to so.
Teško je resnično ljubiti,
kajti vsako čustvo ni ljubezen.
Toda ti trdiš, da si človek
da si pesnik in
da ljubiš

JORDAN URH

Zakaj

Nekoč se uležemo

vsi

Takrat, o šele takrat
nam postane žal
zakaj sem bil za norčavost otroško
sem bil za špric šolskih dni
sem bil za Beatle, Dalija
sem bil za rizling laški
sem bil za underground
sem bil za abstinenčni sindrom
sem bil za punk

zakaj nisem bil za pionirsko organizacijo
nisem bil za ZSM
nisem bil za očeta in mamo
nisem bil za ženo
nisem bil za trop otrok
nisem bil za dobro službo
nisem bil za ZK

zakaj nisem bil za

zakaj nisem bil

zakaj nisem

zakaj

In črvi mastni — človekožeri

in zemlja težka — ista kakor: O polje, kdo bo tebe ljubil
bo raztopila ta naš — zakaj

Nekoč se uležemo

vsi

Pri Frenku

Bil je dan (kakor vsi)

Sedimo pri mizi (tista v kotu, da se lepo vidi)
pivo pijemo.

In takrat ugleda dvoje nog
obraz nad njimi.

Bil je dan (kakor vsi)
naročil še eno pivo je
naročil še eno pivo je
še eno, še ... (Madonca, je pa dosti spil!)

Dvoje nog je vstalo — in obraz.
In odšla je iz gostilne.
Mimo njega, mimo vseh ljudi.
A on je nemo gledal jo
za nogami jo
za obrazom jo.

In prazen spil še eno pivo je.